

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 706/2025-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov **SUPERQUAD SLOVAKIA s.r.o.**, Agátová 3406/7A, Bratislava, a [REDACTED], zastúpených URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. B4-11Cb/5/2022 a postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6Cob/215/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. septembra 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu a tiež postupom krajského súdu. Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu konať bez zbytočných prietahov, uplatňujú si priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 20 000 eur a náhradu trov konania.

2. Sťažovatelia sú žalovanými v konaní vedenom pred mestským súdom pod sp. zn. B4-11Cb/5/2022, pôvodne Okresným súdom Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 11Cb/5/2022. Namietané konanie začalo návrhom žalobcu Exportno-importnej banky Slovenskej republiky zo 4. apríla 2022 na vydanie platobného rozkazu proti sťažovateľom o zaplatenie 449 980 eur s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica vydal 26. apríla 2022 platobný rozkaz sp. zn. 38Up/382/2022. Sťažovatelia podali proti platobnému rozkazu odpor, a pretože žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde, vec bola postúpená okresnému súdu na ďalšie konanie.

3. Dňa 14. júna 2022 bol Okresným súdom Banská Bystrica postúpený návrh na začatie konania o zaplatenie 449 980 eur s príslušenstvom doručený na okresný súd spolu s pripojeným spisom sp. zn. BB- 38Up/382/2022 a spis bol pridelený zákonnej sudkyňi JUDr. Daniele Kotrecovej pod sp. zn. 11Cb/5/2022.
4. Uznesením z 1. augusta 2022 okresný súd vyzval sťažovateľov, aby sa do 30 dní písomne vyjadrili k vyjadreniu žalobcu a k odporu, uviedli ďalšie skutočnosti a označili dôkazy. V súdnom spise sa nenachádza vyjadrenie sťažovateľov, ktorým by v určenej lehote odpovedali na označenú výzvu okresného súdu.
5. V súdnom spise sa ďalej nachádza úradný záznam zákonnej sudkyne zo 17. januára 2023, podľa ktorého z dôvodu odchodu zákonnej sudkyne do dôchodku má termín pojednávania nariadiť následne zákonný sudca, ktorému bude vec pridelená. Dňa 2. marca 2023 bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi JUDr. Karolovi Rihákovi.
6. Okresný súd 26. februára 2024 nariadil pojednávanie na 7. máj 2024.
7. Dňa 6. mája 2024 sťažovatelia predložili súdu vyjadrenie k žalobe, vzájomnú žalobu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia advokátskou kanceláriou URBAN & PARTNERS s.r.o.
8. Dňa 7. mája 2024 sa uskutočnilo pojednávanie na mestskom súde, za žalobcu sa nikto nedostavil, zástupca sťažovateľov bol prítomný. Na tomto pojednávaní bolo vyhlásené uznesenie o vylúčení vzájomnej žaloby žalovaného v 1. rade voči žalobcovi na samostatné konanie a bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, ktorým súd žalobu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovaným sťažovateľom náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
9. Právna zástupkyňa žalobcu predložila 9. mája 2024 ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní.
10. Písomné vyhotovenie rozsudku bolo odoslané stranám sporu 29. mája 2024. Uznesenie o vylúčení vzájomnej žaloby na samostatné konanie zo 7. mája 2024 bolo odoslané stranám 19. júna 2024.
11. Mestskému súdu bolo 19. júna 2024 doručené odvolanie žalobcu proti rozsudku pre zmeškanie, ako aj návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.
12. Sťažovatelia 11. júla 2024 prostredníctvom svojho právneho zástupcu predložili vyjadrenie k odvolaniu a návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.
13. Mestský súd uznesením z 23. júla 2024 návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo 7. mája 2024 zamietol. Písomné vyhotovenie tohto uznesenia bolo stranám sporu odoslané 25. júla 2024.
14. Dňa 20. augusta 2024 bolo mestskému súdu doručené odvolanie žalobcu proti uzneseniu mestského súdu z 23. júla 2024, ktorým mestský súd rozhodol o zamietnutí návrhu žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Dňa 23. augusta 2024 bol mestskému súdu doručený návrh žalobcu na zrušenie uznesenia zo 7. mája 2024, ktorým mestský súd rozhodol o vylúčení vzájomnej žaloby žalovaného 1 na samostatné konanie.
15. Uznesením mestského súdu z 3. septembra 2024 bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 7 eur za odvolanie.

16. Mestskému súdu bolo 13. septembra 2024 doručené vyjadrenie sťažovateľov k odvolaniu žalobcu. Vyjadrenie sťažovateľov z 13. septembra 2024 bolo 25. septembra 2024 odoslané žalobcovi s možnosťou vyjadriť sa k nemu v lehote 10 dní.

17. Spis mestského súdu bol 18. októbra 2024 predložený Krajskému súdu v Bratislave.

18. Krajský súd prípisom z 22. októbra 2024 vrátil mestskému súdu spis sp. zn. B4-11Cb/5/2022 ako nesprávne predložený. Krajský súd uviedol, že dôvodom vrátenia spisu bola skutočnosť, že predmetná vec bola predložená odvolaciemu súdu s opravným prostriedkom, ktorý podal žalobca proti rozsudku pre zmeškanie, v predkladacej správe bolo priložené vyhotovenie rovnopisu napadnutého rozsudku pre zmeškanie, avšak následne v predkladacej správe všetky uvádzané skutočnosti sa vzťahovali na odvolanie podané proti uzneseniu mestského súdu z 23. júla 2024, ktorým mestský súd zamietol návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

19. Mestský súd 6. novembra 2024 predložil krajskému súdu spis s odvolaním proti uzneseniu mestského súdu z 23. júla 2024.

20. Niekoľko dní po doručení ústavnej sťažnosti sťažovateľov krajský súd uznesením z 24. septembra 2025 rozhodol o odvolaní žalobcu proti uzneseniu mestského súdu z 23. júla 2024 tak, že rozsudok pre zmeškanie zrušil.

21. Sťažovatelia doplnili ústavnú sťažnosť podaním z 8. októbra 2025, ktorým navrhli zvýšenie požadovaného finančného zadosťučinenia na celkom 24 000 eur. Doplnením ústavnej sťažnosti z 20. októbra 2025 sťažovatelia zmenili výšku požadovaného finančného zadosťučinenia na celkom 27 000 eur. Doplnením ústavnej sťažnosti zo 14. novembra 2025 sťažovatelia namietali, že mestský súd bude musieť kvôli zrušujúcemu rozhodnutiu krajského súdu z 24. septembra 2025 nanovo konať a rozhodovať v merite veci, vykonávať dokazovanie, rozhodnúť rozsudkom v merite veci a súčasne bude musieť rozhodnúť aj o výške náhrady trov prvostupňového konania ako aj odvolacieho konania, v dôsledku čoho stále trvá stav právnej neistoty oboch sťažovateľov. Týmto doplnením sťažovatelia zvýšili sumu požadovaného finančného zadosťučinenia na celkom 28 000 eur.

II.

Argumentácia sťažovateľov

22. Sťažovatelia tvrdia, že postup mestského súdu a krajského súdu v namietanom konaní je nesústreďený, neefektívny a nehospodárny, v dôsledku ich postupu v čase podania ústavnej sťažnosti ani po vyše 3 rokoch nie je namietané konanie právoplatne skončené ako celok.

23. Sťažovatelia sa podľa ich tvrdenia nijakým spôsobom nepričinili k neefektívnemu a nesústreďenému vedeniu namietaného konania, pretože je to práve žalobca, ktorý sa nezúčastnil vôbec prvého pojednávania, vytvára v namietanom konaní obštrukcie a spolu s porušovateľmi predlžuje namietané konanie. Podľa sťažovateľov mestský súd koná nesústreďene, neefektívne a pomaly, keď vôbec prvé pojednávanie nariadil na 7. máj 2024, pričom v čase od podania odvolania žalobcom nevykonával dostatočne administratívne úkony spojené s odvolaním, keďže toto odvolanie predložil krajskému súdu až po takmer 5 mesiacoch od jeho podania žalobcom. Krajský súd ako odvolací orgán koná nesústreďene a neefektívne, keďže vec je pred ním vedená od 6. novembra 2024, teda v čase podania ústavnej sťažnosti vyše 10 mesiacov a krajský súd

o podanom odvolaní nerozhodol, pričom ide o skutkovo a právne jednoduchú vec vzhľadom na to, že rozhoduje o podanom odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

24. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

25. Ústavný súd vo svojej judikatúre pravidelne zdôrazňuje, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K tomu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu, prípadne k nemu môže dôjsť aj iným zákonom predvídaným spôsobom nastoľujúcim právnu istotu.

26. Pri hodnotení, či došlo k porušeniu predmetných práv, ústavný súd v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva berie do úvahy i) zložitosť veci vrátane povahy sporu a jeho významu pre účastníka konania; ii) správanie účastníka konania a iii) postup súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

27. Predmetom napadnutého konania je žaloba o zaplatenie peňažnej sumy, pričom krajský súd rozhodoval o odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie. Takéto konania tvoria súčasť bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Pri preskúmaní prvého kritéria neboli zistené také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali skutkovej či právnej zložitosti veci a ktoré mohli byť spôsobilé objektívne predĺžiť trvanie súdneho sporu.

28. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľov v postavení žalovaných, títo okrem toho, že nereagovali na výzvu okresného súdu z 1. augusta 2022 na vyjadrenie, pristupovali k sporu aktívne, odpovedali na výzvy súdu, zúčastnili sa nariadeného pojednávania. Pri hodnotení podľa tohto kritéria ústavný súd nezistil takú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ťarchu sťažovateľov pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v konaní k zbytočným prietahom.

29. Napokon ústavný súd hodnotil postup súdov z hľadiska existencie zbytočných prietahov v konaní, vychádzajúc z ústavnej sťažnosti a obsahu súdneho spisu v predmetnej veci.

30. Mestský súd (pôvodne okresný) po predložení veci 14. júna 2022 vyzval 1. augusta 2022 sťažovateľov na vyjadrenie, avšak ďalší úkon vo veci, predvolanie na pojednávanie, realizoval až 26. februára 2024, teda po 16 mesiacoch. Po rozsudku zo 7. mája 2024 mestský súd už postupoval plynule, odoslal písomné vyhotovenie rozsudku a uznesenia stranám sporu, po doručení odvolania žalobcu a jeho návrhu na zrušenie rozsudku rozhodol o návrhu na zrušenie rozsudku uznesením z 23. júla 2024. Následne bolo súdu doručené odvolanie žalobcu proti uzneseniu z 23. júla 2024. Dňa 17. októbra 2024 bol spis postúpený krajskému súdu a po odstránení zistenej administratívnej chyby bol opätovne predložený krajskému súdu 6. novembra 2024.

31. Mestský súd vo veci konal od 14. júna 2022 do 6. novembra 2024, pričom ústavný súd identifikoval jedno dlhšie obdobie nečinnosti v trvaní 16 mesiacov. Túto zistenú nečinnosť mestský súd od 26. februára 2024 sanoval rýchlejšim postupom vo veci až do jej predloženia krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní žalobcu 6. novembra 2024. Celkovo konanie na súde prvej inštancie trvalo 2 roky a 5 mesiacov.

32. Krajský súd vo veci konal od 6. novembra 2024 do 24. septembra 2025, konanie na súde druhej inštancie trvalo 10 mesiacov.

33. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že celkovo konanie trvá viac ako 3 roky, avšak na dvoch inštanciách.

34. Po preskúmaní postupu mestského súdu a krajského súdu ústavný súd konštatuje, že v dôsledku najmä postupu mestského súdu krátko po začatí konania vznikol určitý prietah v konaní, avšak tento v okolnostiach danej veci nedosahuje takú ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by ústavnému súdu umožňovala po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie dospieť k záveru o porušení označeného základného práva sťažovateľov. Zistená dĺžka konania pred krajským súdom nesignalizuje možné porušenie základných práv sťažovateľov na prejednanie veci v primeranej lehote. Celková dĺžka konania pred mestským súdom a krajským súdom v trvaní troch rokov na dvoch inštanciách je stále v medziach ústavnej akceptovateľnosti. Ústavný súd pritom prihliadol aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dva až tri roky v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (napr. III. ÚS 475/2025, IV. ÚS 573/2025, III. ÚS 600/2025, I. ÚS 607/2025).

35. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľov podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú. Z dôvodu odmietnutia sťažnosti ako celku sa už ďalšími procesnými návrhmi sťažovateľov uvedenými v ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu